

Mētrienas Dzīve

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde
2014. gada novembra avīze Nr. 11 (196)

*Esmu ierakstīta
bērzu grāmatā baltā.
Esmu iespēlēta
eļļu varenās plēšās.
Droša tagad
varu pasaulē maldīties.
Ieraksts paliks.
Neizdzēšami.
Vis, ko par dzīvi saucam,
lai neiet secen.
Tikai –
lai nepietrūkst tevis!
/O. Lisovska/*

Valdas Otvares foto

Novembris īsumā

- 1.11. Tautas namā privātpasākums.
1. – 15.11. Ceļa posmā Mētrienā – Ļūmāni tiek pabeigti rudenī paredzētie darbi.
1. – 30.11. Turpinās pagasta centra kanalizācijas sistēmas remontdarbi.
1.11. 79 gadu vecumā Ozolkalna kap-sētā guldīts Dainis Blūms.
6.11. 86 gadu vecumā Rīgas Meža kapos guldīta Zenta Kalniņa no Mētrienas Purvmalām (Būriem).
11.11. Pagasta centrā Lāčplēša dienai velītais Gaismas gājiens.
17.11. Tautas namā Latvijas valsts 96. gadadienas pasākums.
22.11. Praulienas kāršu spēles zolītes kausa izcīņas 4. kārtā.
22.11. Tautas namā privātpasākums.
29.11. Dāmu deju grupas „Saulgrie-zes” piecu gadu jubilejas pasākums.
29.11. SDK „Mētra” apgūst jaunas dejas Sarkanu „Kalnagravās”.
29.11. 76 gadu vecumā Ozolkalna kapos guldīta Smaida Šlosere.

Notikumus apkopoja
Ilmārs Grudulis

Pasniegti Mētrienas pagasta pārvaldes Pateicības raksti

Jau trešo reizi tika pasniegti Mētrienas pagasta pārvaldes Pateicības raksti.

2014. gada 17. novembrī tos saņē-ma:

Ilmārs Grudulis – par pašizliedzīgu ieguldījumu Mētrienas pagasta sabiedris-kā darbā un sporta attīstībā.

Vallija Sīpola – par ilggadēju darbu Mētrienas pamatskolā.

Līga Pastare – par ilggadēju darbu Mētrienas pamatskolā.

Inese Podiņa – par ieguldījumu lauksaimniecības attīstībā Mētrienas pagastā.

Jānis Zeps – par apzinīgu saimnieciskā darba veikšanu Mētrienas pagastā.

Jeļena Strogova – par apzinīgu dar-bu Mētrienas pagasta labiekārtošanā.

Aigars Karāns – par ieguldījumu Mētrienas pagasta volejbola attīstībā.

Juris Jefimovs – par jaunu darbavie-tu radīšanu Mētrienas pagastā.

Ralfs Jefimovs – par atgriešanos dzimtajā pagastā un uzņēmējdarbības veicināšanu.

Aldis Ošs – par piedalīšanos pasā-

Turpinājums 2. lpp.

Par ieguldījumu pagasta attīstībā un sporta dzīvē paldies Ilmāram Grudulim.

Pateicība Vallijai Sīpolai.

Pateicību saņem Jeļena Strogova.

kumā „Izaicinājums 2014”, velobrauciens pa jauniešu iniciatīvas skartajām vietām.

Tika godināti pagasta cilvēki, kuri sasnieguši pensijas gadus:

Irēna Bergvalde, Vilis Bergvalds, Aleksejs Krjukovs, Valērijs Dmitrijevs, Teresija Zverbule, Juris Jefimovs, Aleksandrs Laškovs.

Svētku koncertā piedalījās Mētrienas tautas nama pašdarbības kolektīvi un Mētrienas pamatskolas pirmsskolas grupas audzēkņi.

Solvita Stulpiņa
Māra Macijevska foto

Par nostrādātajiem gadiem Mētrienas pamatskolā paldies Līgai Pastarei.

Paldies par atgriešanos dzimtenē Ralfam Jefimovam.

Svētku ziedi A. Krjukovam.

A. Dzenovskis sveic Irēnu Bergvaldi.

Paldies V. Bergvaldam.

Dāvanu saņem A. Laškovs.

Mūsējais starp labākajiem

REDZESLOKĀ

Kādā novembra dienā Mētrienas pamatskolas skolotāju istabā uz galda ieraudzīju žurnālu „Sports”. Painterēsējos, kas tajā interesants? Skolotāja Marija Begis-Begge ar patiesu lepnumu atsaucā – te rakstīts par mūsu bijušo skolēnu Valdi Ņilovu.

Atverot Valdim atvēlētās žurnāla lapas pamanīju – jā, pirmā izglītība iegūta Mētrienas pamatskolā, pēc tam skolas gaitas ved uz Brāļu Skrindu Atašienes vidusskolu un Priekuļu Lauksaimniecības tehnikumu.

Valdis Ņilovs dzimis 1975.gada 25. februārī Madonā. Viņš ir gargabalnieks, kurš trenējas pats, bez trenera. Šogad noskrējis septiņus klasiskos maratonus, trijos no tiem uzvarot, un desmit pusmaratonus. Žurnālā Valdis saka: „Sports man patīcis

jau no skolas laikiem. Atceros, ka sestajā klasē Mētrienas pamatskolā krosā tiku starp sešiem labākajiem. Tad jutos ļoti lepns. Arī Atašienes vidusskolā sportoju, bet nākotni ar sportu nesaistīju”.

Valdis Priekuļu Lauksaimniecības tehnikumā ieguvis automehāniķa profesiju,

bet šajā amatā nav strādājis. Pievērsies lauksaimniecībai, strādājis gaterī, dienējis armijā, bijis viens no tiem, kurš sargājis Brīvības pieminekli. Pašlaik strādā Top veikalā Rīgā par preču pieņēmēju.

27. septembrī, vienā no pasaules grūtākajiem ultramaratoniem – 246

km distancē no Atēnām līdz Spartai, Valdis finišēja pēc 26 stundām un 57 minūtēm, izcīnot augsto desmito vietu. Tieši pēc nedēļas Valdis 2 stundās 45 minūtēs pieveica Tartu maratonu, 11. oktobrī viņš skrēja Siguldas pusmaratonu, 18. oktobrī finišēja Latvijas čempionātā krosā, 19. oktobrī Ozolnieku pusmaratonā, 25. oktobrī izcīnīja desmito vietu 55 km Siguldas kalnu maratonā. Vai tas nav apbrīnas vērts, ko cilvēks var panākt ar neatlaidību un gribu?

Valdis Ņilovs finišā.

Žurnālā ieskatījās
Solvita Stulpiņa

„Saulgriezes” svin piecu gadu jubileju

JUBILEJA

Kamēr es deju,
es nevērtēju,
kamēr vien es deju –
es nenīstu.
Kamēr deju,
es nenodalu sevi no dzīves,
es varu būt prieka pilns un vienots.
Tas ir tas,
kā vērts ir degot.

Šie H. Bosa vārdi bija vadmotīvs dāmu deju grupas „Saulgriezes” piecu gadu jubilejas vakarā.

Īpaši šajā vakarā paldies teicām dejojām, kuras agrāk ar mums kopā dejoja – Eleonorai Rimšai, Aleksandrai Elstei, Teresijai Timofejevai, Rasmai Eikenai, Zinai Krjukovai, Anitai Hairuļņai. Skaidrīti Kaminsku atcerējāties, iededzot atmiņu svecīti.

Paldies Mētrienas pagasta pārvaldei un īpaši pārvaldes vadītājam Andrim Dzenovskim par jaunajiem tērpiem, kurus saņēmām dāvanā. Paldies Aigai Freijai, kura neticami īsā laikā mums šos tērpus uzšuva. Paldies mūsu krustmātei Ligitai Tumanovai un Laimai Tumanovai par fantastisko pārsteigumu. Paldies tautas nama vadītājai Anitai Annai Amatai par sirsnīgo vakaru. Paldies Eugēnijai Jermacānei par atbalstu un sapratni. Paldies mūsu šoferīšiem Jānim Zepam un Viktoram Aleknavičam, kas mūs vizina gan uz koncertiem, gan mēģinājumiem. Siltus sveicienus sūtām uz Zviedriju Evijai Krūmiņai par finansiālu atbalstu pasākuma organizēšanā. Paldies visiem, kas mūs sveica svētkos.

Paldies mūsu ciemiņiem par skaistajām dejām, dāvanām un laba vēlējumiem. Paldies dāmu deju grupai „Laima” no Mārcienas un vadītājai Laimai Pudulei, Degumnieku tautas nama deju grupai „Orhidejas” un vadītājai Ilzei Purpļevičiai, Kalsnavas meitenēm „Magnolijas” un vadītājai Aijai Kreilei. Paldies mūsu jaunajiem draugiem – dāmu deju grupai no Baltinavas „Gaspazas” un viņu vadītājai Irēnai Kašai.

Pieci gadi. Daudz vai maz? Reizēm liekas daudz, reizēm, skatoties bildēs, liekas, ka tas viss bijis tikai vakar. Un tas viss ir tikai mūsu – mans un manu meiteņu laiks. Tikai mums pieder šis skaistais atmiņu laiks – brauciens ar prāmi uz Stokholmu, pastaiga Cēsu pils parkā, svētku kliņģera baudīšana pie ūdensrožu dīķiem Vecpiebalgā, pantiņu skaitīšana pie Ziemassvētku vecīša

Turpinājums 4. lpp.

Jubilāres.

Svētkos uzrunā pārvaldes vadītājs Andris Dzenovskis.

Sveiciens no mazajiem.

Sieviešu koris „Jūsma” dejojām dāvāja kāju krēmus.

Kolektīva vadītāja Solvita ar deju grupas krustmāti Ligitu.

„Orhideju” sveiciens.

Turpinājums no 3. lpp.

maisīņa, tērpšanās karalieņu un princešu tērpos, Lubāna ezera zilo ūdeņu valdzinājums, deju skatuves Degumniekos, Mārcienā, Ļaudonā, Kalsnavā, Varakļānos, Cēsīs, Praulienā, Dzelzavā. Un vēl un vēl... Daudz laimes dzimšanas dienā, „Saulgriezes”!

**Solvita Stulpiņa
Arnitas Stulpiņas foto**

**SDK Mētra noslēdza ar
„Saulgriezēm” līgumu par kopīgu
dancošanu.**

Jeļenai Strogovai – 55

MŪSU JUBILĀRI

16. novembrī skaistu jubileju svinēja Jeļena Strogova.

Ļenas lielākais hobijs un aizraušanās ir makšķerēšana. Sieviete – makšķerniece tik bieži nesastapsi. Kā viņa atzina, labāk tomēr patīk zemledus makšķerēšana. Labus panākumus viņa gūst arī sacensībās. Sieviešu grupā ir izcīnītas vairākas pirmās vietas. Copes lietu veikalam viņa nekad nepaies garām... Tikko kā iestājies rudens, bet Ļena jau gaida salu un ledus kārtu uz ūdeņiem. Nu tad – ne asakas!

Ļenai ļoti patīk dejot. Viņa deju dāmu deju grupā „Saulgriezes” un senioru deju kolektīvā „Mētra”. Kopā ar kolektīvu piedalījusies skatēs un izcīnījusi tiesības piedalīties Dziesmu un Deju svētkos Rīgā.

Sveicieni Tev, Ļena, no dejojājiem –

„Ļena ir ļoti dzīvespriecīga, atraktīva, ar labu humoru devu. Viņa vienmēr izdomās ko interesantu un jautru, lai uzjautrinātu citus. Es viņai novēlu ņemt no dzīves visu, ko tā sniedz! Sargi to dzīvības mirkli, ko Dievs tev ir devis! Nebēdā par to, kā Tev nav, bet pateicies un priecāties par to, kas Tev ir un ka Tu esi”, to Tev novēl Dzintra Naļimova.

Dace Mincāne par jubilāri saka – „Patīkams cilvēks! Viņa allaž mundra, dzīvespriecīga, reti noskumusi, uz viņu var paļauties”.

Jubilāre ir īsts darba rūķis. Dienas pāriet „vienā skriešanā”. Viņa vienmēr saskata un redz, kas vēl jāpadara, kur nepieciešams zālīti apļaut, kur puķu dobi izravēt. Viņa paspēj gan pagasta darbus padarīt, gan apkopt mājas soli. Nekad nevienam neko neatsaka. Ir izpalīdzīga, saticīga, draudzīga. Ļenas ieguldījumu pagasta labiekārtošanā un visos citos darbos atzinīgi novērtēja arī Mētrienas pagasta pārvalde. Valsts svētkos viņa saņēma Pateicības rakstu – par apzinīgu darbu Mētrienas pagasta labiekārtošanā.

Ko par gadiem pēc 55 saka vecuma

Ļenu jubilejā sveic deju kolektīvi.

Pie Lubāna ezera diķiem.

Jeļena pie pārstādītajām eglītēm.

horoskops? 55 – 70 gadi ir 10. posms, Pūķis. Krīze ir beigusies. Cilvēks kļūst par personību, viņam tiek dāvāts garīgs lidojums, sapņošana. Cilvēks var atļauties vairāk laika ceļojumiem, ir vairāk brīva laika. Šim vecumam ir viss nepieciešamais – dzīves pieredze, sakari, pietiekoši liela griba. Radošiem cilvēkiem

šis vecums var būt radošā uzplaukuma un lidojuma laiks.

Lai Tev, Ļena, visi nākamie dzīves gadi ir radoši, garīga lidojuma pilni. Lai Tev pietiek spēka veikt visus uzticētos darbus un arī tos, ko saskata tikai Tavas acis un Tava sirds. Daudz laimes jubilejā!

Solvita Stulpiņa

Eugēnijai Jermacānei – 55

Savas jubilejas priekšvakarā Žeņa, kā mēs visi viņu saucam, ciemojās Anglijā pie saviem mīļajiem. Šo ceļojumu un tikšanos ar mazdēliņu Žeņa gaidīja sen. Un nu šis brīnums un pārsteigums piepildījās. Kas gan labāk par jubilāri zinās ko teikt, ja ne paši tuvākie. Aicināju uz sarunu Žeņas meitu levu.

Kāda ir mana mamma?

Mana mamma ir vienmēr izpalīdzīga, nevienam nemāk atteikt, draudzīga, strādīga, ne minūti nevar pasēdēt mierā, labsirdīga, mīļa un pati labākā mamma pasaulē.

Kā mēs sazināties?

Pārsvarā sazināties caur draugiem. Iv. Un tas notiek katru dienu. Šad tad arī sazvanāties, ja ir kaut kas ļoti svarīgs sakāms. Ir rakstītas arī vēstules un sūtītas pa pastu.

Kā viņa jutās pie mums ciemos?

Pie mums viņa jutās ļoti labi un bija gatava iepazīt manas mājas un tuvāko apkārtni. Jau izkāpjot no lidmašīnas, acis šaudījās uz visam pusēm, jo apkārt viss bija jauns un daudz savādāks. Piemēram, ejot pāri ielai, viņai bija jāatgādina, uz kuri pusi jāskatās. Man liekas, pats grūtākais bija pierast pie laika joslas un izcenojuma, kāds ir te, salīdzinājumā ar Latviju. Loti laimējās ar laika apstākļiem, lai gan bija oktobra beigas, mums te spīdēja saulīte kā pavasarī.

Ko es mammai novēlu?

Mammai novēlu pašu galveno – labu un stipru veselību un neapstāties arī pie sasniegtā šajā nopietnā vecumā. Ka arī labus un mīļus draugus apkārt.

Kādu mammu atceros savā bērnībā?

Viņa bija tāda pati kā tagad, nemaz nav mainījusies, tik pāris vecuma pazīmes nākušas klāt. Manā bērnībā mamma bija tā, kas ļāva izbaudīt ar visu sirdi. Dažreiz gan tika pateikts kas stingrāks arī. Atceros vasarā mamma gribēja likt man ravēt dārzu kopā ar viņu un vecmammu, kamēr pārējie bērni vai nu skraida, vai vēl guļ. Bet vec-

Hip – hip – urrā!

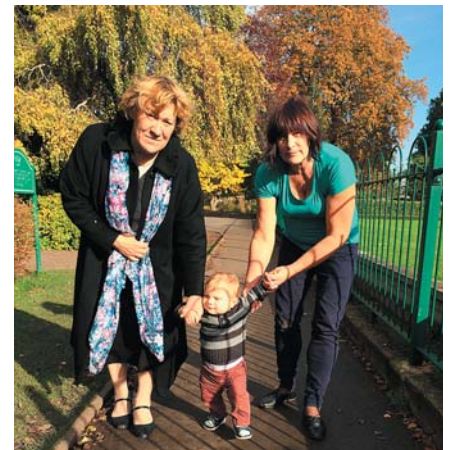
mamma viņai pateica, lai jau bērns skraida, kad izies pie vīra, tad arī ravēs dārzu. Mana mamma nekad nav bijusi no tām stingrākajām mammām, lai gan reizēm vajadzēja tādi būt, bet tieši tādu es viņu mīlu!

Kā agrāk svinējām svētkus?

Cik atceros, nekad tā īpaši kopā neesam svinējuši svētkus. Tik manās dzimšanas dienās, kamēr vēl gulēju, viņa ar vecmammu dārzā saplūca asteres un gladiolas un nāca mani modināt. Pēc tam gājām uz vecmammās māju svētku brokastīs. Ziemassvētkos cepām kopā speķa pīrādziņus un ābolkūkas. Mēs ar mammu gan vairāk bijām kā asistentes, jo galvenā cepēja bija vecmamma.

Vai mamma pārdzīvoja, ka nolēmu braukt uz ārzemēm?

Noteikti, kā jau visas mammas pārdzīvo, ka viņu bērns brauc prom no mājām. Bet viņa zināja, ka man viss būs ļoti labi un ka nekur nepazudīšu. Jo, par laimi, ārpus Latvijas robežas ir un bija daudz draugu, pie kuriem

Satikšanās prieks.

Kopā ar mazdēliņu pastaigā.

varu griezties, ja ir slikti un grūti. Draugi un ģimene ir mūsu lielākās vērtības tālumā. Kā arī vienmēr varu atgriezties mājās, kur mani gaidīja un gaida mana mīļā mammiņa! Mammiņa! Daudz laimes Tev dzimšanas dienā! Vēlam Tev veselību un sūtām miljonus buču!

Tavi mīļie svešumā
Foto no personīgā arhīva

Laukumos un pie spēļu galdiem

SPORTS

Mētrieniešiem patīk, kā volejbolā Schenker līgā „RTU/Robežsardze” komandā spēlē Edgars Točs. Komanda līdz 1. decembrim no deviņām spēlēm uzvarējusi septiņās. Edgars ir viens no komandas lielākajiem punktu guvējiem.

Latvijas pirmās volejbola līgas Madonas komandā novembrī turpināja spēlēt mētrienieši Jurgis un Andris Seržāni un

Arturs Fridrihsons. Vecumnieku komandā spēles aizvada Armands Grudulis un Uģis Eglītis. Saldū spēlē Māris Točs.

No 14. decembra sākas Madonas novada 2014./2015. gada atklātā čempionāta spēles vīriešu komandām. Piedalās arī Mētrienas pagasta volejbolisti.

Līdz 1. decembrim pabeigtas četras kārtas Praulienas kausa izcīņā zolītes spēlē. Veiksme nav pametusi Mētrienas kārsu spēlētājus. Trešajā kārtā uzvarēja Valdis Kaminskis, apsteidzot otrās vietas ieguvēju

Jāni Tropu. Veiksmes diplomu tika piešķirti Arminam Kaminskim un Jurim Eglītim. 22. novembrī Praulienā notika ceturrtā turnīra kārtā. Atkārtoti savu meistarību apliecināja Valdis Kaminskis, atstājot aiz sevis otrajā un trešajā vietā Juri Eglīti un Arminu Kaminski. Pēc četrām kārtām līderi ir mētrienieši Valdis Kaminskis, Jānis Tropis, Armīns Kaminskis un Juris Eglītis. Turnīra sešu veiksmīgāko vidū ir arī Kaspars Kaminskis. Noslēguma kārtā plānota 6. decembra vakarā. Cerēsim, ka mētrienieši izdosies izrādīt labus rezultātus kopvērtējumā.

Ilmārs Grudulis

Mārtiņdienas tirdziņš

SKOLAS ZIŅAS

Aktīvi tirgojās Rihards un Kristers.

Jau par tradīciju kļuvis rīkot Mārtiņdienas tirdziņu Mētrienas pamatskolā. Tas neizpalika arī šogad. Aktīvi piedalījās sākumskolas skolēni, kuri bija sanesuši

Improvizētā kafejnīca.

gardus, pašmāju ceptus pīrādziņus, vafeles, kūciņas, sulas.

8. – 9. klases skolēni audzinātājas Valijas Sīpolas vadībā vienmēr visus pārsteidz ar sārtīgu rasolu. Šoreiz ēdienkarti papildināja arī siera salāti. Salāti bija tik garšīgi, ka tos „izķēra” vienā momentā.

Lai visiem veicas arī turpmāk!

Andelēšanās rit pilnā sparā.

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

Metodiskā diena pirmsskolas grupās

12. novembrī Mētrienas pamatskolas pirmsskolas grupa organizēja metodisko dienu „Esmu vesels un aktīvs” ar mērķi veicināt audzēkņu interesi par veselīgu un aktīvu dzīvesveidu, kā arī popularizēt pedagogu pieredzi. Tika aicināti piedalīties pedagogi no visām novada pirmsskolas iestādēm.

Dienu iesākām ar muzikālu sveicienu no mūsu mazajiem ķipariem. Pēc iepazīstināšanas ar mūsu skolu un pirmsskolas grupiņām, viesiem bija iespēja vērot atklātās nodarbības – 2 – 3 gadīgo – mūzikas nodarbību un 4 – 6 gadīgo sporta nodarbību.

Pēc nodarbībām pulcējāmies kopā, lai tiktos ar viesiem no kaimiņu novada. Savā pieredzē un iespaidos ar mums dalījās Cēsu pilsētas 3. Pili skolotāja, metodiķe Aina Tarasova.

Noslēgumā kafijas pauze, pārrunas pirms mājup ceļa.

**Aiga Ivāna
Solvitas Stulpiņas
foto**

Sporta nodarbību vada Aiga Ivāna.

**Cieņiem dāvājām
dzērveņu ievārījumu.**

**Mazie zaķēni gaida savu
priekšnesumu.**

Bērni un audzinātājas izspēlēja Zaķīšu pirtiņu.

Novembris medību takās

MEDĪBAS

Oktobra pēdējā diena un pats novembra sākums Mētrienas medniekiem bija veiksmīgs. Sevišķi Kasparam Rozītim. Prauslas un Zaļmežnieku viducī krita alnis jaunāks par gadu. Tā kā zvērs ieskrēja biežoknī un staigā vietā, izvešana nakts tumsā bija jāatliek līdz nākamajam rītam. 1. novembra rītā ar savu zviedru visurvilcēju Kaspars izdabāja medījumu viens pats no meža. Nākamajā dienā Kaspars iekārtojās Odzes labajā krastā aiz Ļūmāniem. Atkal medību dieviete bija labvēlīgi noskaņota, jo nomedija staltbriežu telu un tēvaini ar ragiem. Bullis vidējas miesasbūves, bet ragu spīles rādīja, ka turpmāk laba trofeja nebūs. Kaspara Roziša medību panākumu pamatā ir apjomīgs individuālais darbs mežu un dzīvnieku uzturēšanās vietu pētišanā. Rezultāti neizpaliek.

Rudens pusē uz „Akmentāju” saim-

Viktors Mutors ar nošauto meža cūku.

niecības uzmantotā tīrma, netālu no Sildiem, Viktors Mutors uzbūvēja augstu medību torni. Vietā, kur līdz septiņdesmita-

jiem gadiem atradās Mētrienas iedzīvotāja Agafija Ivanova lauku sēta. Vēl šodien grāvi, kurš līkumā šķērso Āriņu – Aizelksnes, dēvējam par Agaja grāvi. Tagad torni dēvējam par Viktora Sildu torni. 2. novembra vakarā torņa apkārtnē parādījās meža cūka ar sivēnu baru. Trīs sivēniem tas bija liktenīgs gājiens. Viktors šāva nekļūdīgi. 6. novembra vakarā Ilmārs Grudulis ar laikas palīdzību pārtvēra šoruden jau septīto jenotsuni. Sezonas septiņdesmito meža cūku Mētrienas kolektīvā Zaļmežnieku apkārtnē no sava medību paaugstinājuma pieveica Juris Jefimovs. Liekas, ka lielākā Mētrienas meža cūka šogad nomedīta 24. novembrī. No sava Sildu torņa paveicās Viktoram Mutoram. Viņš nomedīja 120 – 150 kilogramu smagu meža kuili. Arī ilkņu trofeja iespaidīga. Paša mednieka vērtējumā tuvu bronzas medaļai.

Ilmārs Grudulis

Foto no personīgā arhīva

Austrālija – sapņa piepildījums

CEĻOJUMS

Šis stāsts būs par manā skatījumā „nepareizo zemi”, jo automašīnai stūre ir labajā pusē un brauc ceļam pa kreiso pusi, ziemā, kad pie mums ir lieli mīnusi, viņiem ir viskarstākie laikapstākļi, viss zied un zaļo, uz Ziemassvētkiem pluncējas ūdenī un saulojas pludmalē. Arī mēs no tā visa baudījām, pateicoties manas meitas Inetas sirsnīgās draudzenītes Daces Freijas ģimenītei un viņas mīļajiem radiņiem, kā arī gluži svešiem, bet ļoti mīļiem un atsaucīgiem cilvēkiem – Uldim un Marutiņai Poguljiem.

Sākums bija – 22 stundas pavadot lidmašīnās un tad vēlā vakarā nolaižoties Adelaides lidostā. Satiekot Dacīti uzzinam, ka tanī dienā ir bijuši 30 grādi plusā. Protams, pirmie ah un oh bija par krāšņajiem augststumburu rožu stādījumiem, ko ieraudzījām caur auto logu. Nedaudz bijām apreibuši no 10 stundu laika starpības, bet otrā rītā jau bijām enerģijas pilni mesties piedzīvojumos iekšā. Protams, vispirms iepazīnām Adelaidi un tās pludmali, bet no rīta vēl bija tikai ap 20 grādiem un ļoti vējains, tā ka pirmā pelde gāja secen. Par cik tā bija sestdiena, tad mēs devāmies uz Latviešu skoliņu, kur bērniem notiek mācības latviešu valodā, arī Dace sabiedriskā kārtā vada mūzikas nodarbību. Pabijām arī kultūras centrā un Daugavas vanagu Adelaides nodaļā, kur kūsāja saviesīgā latviešu dzīve un tikāties ar vadītāju Ilgu Vēveri. Adelaidē apmeklējām aborigēnu mākslas muzeju un tikāties arī ar gleznotāju Bluey Roberts, kurš nav nekur mācījies,

bet glezno vienreizējus dabas skatus no savas iztēles. Paviesojāmies arī Latviskās izglītības centrā „Dzintari”, kuru par saviem līdzekļiem cēla Anna Zviedre un iesvētīja 1985. gada 20. janvārī. Un kur nu vēl daudz un dažādu apskates vērtu objektu.

Brimbirras zoo dārzā, pērkot ieejas biļetes, ir iespēja iegādāties barību zvēru piebarošanai. Visneatlaidīgākie prasītāji ir ķenguri, ar kuriem sākumā kontaktējos tā piesardzīgi, bet tad sapratu, ka viņi ir ļoti neatlaidīgi un atļaujas pat paokšķerēt pa kabatām. Pēc tā, ja daudzām ķenguru māmiņām ir somās bērniņi prognozē, vai gads būs bagāts. Ķenguru māmiņas, paredzot nelabvēlīgus dzīves apstākļus, savu grūtniecību var aizturēt pat uz diviem gadiem. Secinājām, ka Austrālijā būs ražens gads! Protams, zvēru dārzā iepazīnāmies ar visiem Austrālijā mītošiem zvēriņiem. Apskatījām Adelaides nesēn iekārtoto un atvērto botānisko dārzu, pabijām arī Adelaides botāniskajā parkā. Pricējāmies par iespaidīgo Gulli ūdenskritumu. No Adelaides ar prāmi nokļuvām Ķenguru salā, kur daba ir ļoti aizraujoši dažāda – apskatījām okeāna stāvkrastus, braucām uz dzīvnieku dārzu, bet bija slēgts, jo saimniekam radušās finansiālas problēmas, tā ka arī šeit gadās visādi neparedzēti apstākļi. Bet turpat blakus apskatījām visus Austrālijas savvaļā augošos 547 augus, ai, kas par skaistumu, ziedoši koki un kūmi!

Ķenguru sala atrodas pie Austrālijas dienvidos esošās Fleurieupussalas un tā ir trešā lielākā sala valstī. Civilizācija un daba

Turpinājums 8. lpp.

Turpinājums no 7. lpp.

šeit dzīvo apbrīnojamā harmonijā, kas ļauj netraucēti uz salas mājot jūras lauvām, ķenguriem, koalām un citiem dzīvniekiem. Salai raksturīgs neparasts un mežonīgs dabas skaistums, kas ir pasargāts no masu tūrisma ietekmes. Flora un fauna šeit attīstās, bet klintis un pludmales joprojām ir neskartas. Ķenguru salā pie Ronju salas mīt liela Austrālijas Jūras lauvas kolonija, kuru var aplūkot no speciāli ierīkotām takām.

Un tad čemodāni sapakoti un dodamies uz Melnburnu. Pa ceļam šķērsojam Dienvidaustrālijas robežu un iebraucam Viktorijas štatā. Tuvojoties Melnburnai, skatam sāk pavērties līdzenāki un zaļāki lauki salīdzinot ar Adelaides apkaimē esošajiem gluži dzeltenajiem zālājiem un labības laukiem. Uz pakalniem ganās lielopu, gaļas lopu un milzīgi aitu ganāmpulki. Raksturīgi, ka šeit nav neviena elektriskā gāna, bet ir akurāti 6 kārtu dzelzceļi žogi, lai nepieklūtu plēsēji. Austrālijā ik pa laikam redzami ezeri roža tonī, tie ir sālsezeri. Vēl pirms saurieta sasniedzam Mackenzija ūdenskritumu, baudam dabas varenību un nakti pavadam turpat blakus kempingā, kalnu ielokā. Nevaru nepieminēt nākošo, Sudraba lentītes, ūdenskritumu. Ejot uz to elpojām dziļi, dziļi, jo apkārt smaržo eikalpti, klausāmies papagaiļu skaļajās sarunās un ar acīm baudam dabu. Vēl pabijām Ballaratas zeltraču ciematīnā, mēģinājām izskalot zeltu, bet laikam jau nebija tik ļoti nopietna attieksme pret šo nodarbi, tā ka no zelta nekā, bet redzējām, ka pat mazas meitenītes tika pie nelieliem zelta gabaliņiem.

Vēlā vakarā sasniedzam Melnburnu – Viktorijas štata pērli, galvaspilsētu, otro lielāko pilsētu Austrālijā. Melnburnā un aglomerācijā dzīvo apmēram 4,17 miljoni no štata iedzīvotājiem (70%). Pēc kara pilsētas iedzīvotāju skaits strauji palielinājās, jo šeit ieplūda daudzi imigranti no izpostītās Eiropas. Tā atrodas valsts dienvidrietumos pie Basa šauruma Portfilipas līča krastos. Cauri pilsētai tek Jaras upe. Melnburnā bieži tiek saukta par parku un kultūras galvaspilsētu, jo izceļas ar lielu parku un kultūras iestāžu daudzumu, par ko pārliecinājāmies, iepazīstot pilsētas centru. Melnburnas klimats ir ļoti mainīgs. Frāze „četri gadalaiki vienā dienā” ir raksturīga, ko izbaudījām arī mēs, protams visā Austrālijas teritorijā. Ziemā Melnburnā sniegs ir ļoti reta parādība, jo gaisa temperatūra ir virs nulles. Pavasarī parasti var baudīt siltu laiku un skaidras debesis. Vasarā ir sauss laiks. Melnburnā mēs ciemojāmies Viktora un Ilzes Švarcu viesmīlīgajā ģimenē, kuri cienāja mūs katru vakaru ar garšīgiem ēdieniem. Ilze mūs iepazīstināja ar Melnburnas ievērojamākajām vietām un debesskrāpiem.

Un tad jau lidojums uz Sidneju pie Marutas un Ulda Poguljiem. Marutas kundze jau cienījamais gados, bet spējām tik turēt līdzī viņas raitajam solim, iepazīstot

Sidneju. Tā ir lielākā Austrālijas pilsēta, Jaundienvīdvelsas štata administratīvais centrs. Sidnejas aglomerācijā dzīvo vairāk nekā 34 miljoni cilvēku. Atrodas Austrālijas DA, pie Tasmāna jūras Portdžeksona līča krastos. Austrālijas ekonomikas un tirdz-

niecības centrs. Pateicoties pludmalēm, pasaulslavenām celtnēm, kā, piemēram, Sidnejas Operas namam (kas ir Austrālijas simbols) un Hārbora tiltam, Sidneja ir viena no pasaules atpazīstamākajām vietām. Viens no Sidnejas skaistumiem ir Zilie kalni, kuri iekļauti dabas mantojuma sarakstā, kuri savu nosaukumu ieguvuši no eikalptu izgarojumiem, kas padara šos kalnus gaiši dūmakaini zilus. Sidnejai raksturīgs brīvais plānījums (dzīvojamo rajonu vienstāvu apbūve gredzenveidā ietver kvartālus, kur atrodas daudzstāvu administratīvās un tirdzniecības ēkas), liels apzaļumošanas īpatsvars. Aukstākais mēnesis Sidnejā ir jūlijs, kad vidētā temperatūra ir 8–16 grādi.

Laiks pastāstīt par Lielo okeāna ceļu, kurš tiek uzskatīts par vienu no skaistākajiem piekrastes ceļiem pasaulē, turklāt tas piedāvā aplūkot dažādas interesantas vietas. Ceļš sākas no Melnburnas un to ir iespējams veikt vienas dienas laikā. Port Campbell Nacionālais parks ir viena no skaistākajām vietām, caur kuru ved Lielais Okeāna ceļš. Šeit nākas braukt 25 km tieši gar okeāna krastu un iespēja redzēt 12 Apustuļus – unikālus un dabiskus klinšu veidojumus. Tie ir dažādi atsevišķi smilšakmens klinšu stabi okeānā. Tādi īstēni lieli atlikuši gan tikai 8, jo erozija turpinās. Okeāna krastā vienmēr pūš stipri vēji un baltas viļņu putas rēkdamas sitas pret krastu un klintīm. No galvenās 12 Apustuļu platformas paveras lielisks skats uz pludmali, kurā mājō pingvīni. Savukārt Filip salā redzējām pingvīnu šovu, uz Ķenguru salas noskatījāmies arī pelikānu barošanas šovu. Šī ir tikai maza daļiņa no tā, ko mēs redzējām un baudījām visā brauciena laikā.

Vēlreiz varu izteikt pateicību Dačas un Edvīna ģimenei, Ilzes un Viktora Švarcu ģimenei un atraktīvajai Marutas un Ulda ģimenei par mūsu brīnišķīgo ekskursiju un izsmalcināto ēdināšanu visa brauciena laikā. Mums atliek tikai mācīties no šīm nesavtīgajām ģimenēm!

Ligita Tumanova

Aloizs Silavs

MŪŽĪBĀ AIZEJOT

Katram no mums šajā zemes dzīvē ir dots savs uzdevums, savs atvēlētais laiks. Vienam tie ir septiņdesmit, citam vairāk gadu, bet Aloizam Silavam liktenis bija lēmis dzīvot deviņdesmit septiņus gadus. Viņam bija ļauts daudz. Smagi strādāt, bet darbu Aloizs neuztvēra kā slogu, viņš veica to ar apskaužamu atbildību, vieglumu, jo saprata, ka darbs ir visa pamatā. Bez darba neko nerasnēsi. Un lūgt no citiem viņa paaudzes cilvēkiem nebija pieņemts. Tā vienkārši nedarīja, jo bija

divas rokas un galva uz pleciem. Aloiza dzīvē blakus vienmēr ir bijusi viņa Vera – draugs, atbalsts, sieva, bērnu māte. Nebija skaļu mīlestības apliecinājumu, bet bija visskarbākie dzīves mirkli, kuros tika pārbaudītas abu jūtas. Dzīvē nemaz nav svarīgi tukši izteikti vārdi, pēc pāri nodarījuma pasniegti rožu klēpji. Svarīgi ir apjaust, ka tev blakus ir cilvēks, uz kuru paļauties, kurš tevi pažēlos, parūpēsies vai vienkārši, klusējot uzliks roku uz pleca.

Aloizam pūrā bija dots sargeņģelis, kurš sargāja viņu bēgot no vācu armijas un vlatoviešiem. Tas sargāja viņu

kaujās padomju armijas rindās, kad pēc diviem smagiem ievainojumiem Aloizs palika dzīvs un varēja pilnvērtīgi dzīvot. Viņa ģimenē auga meitas Zinaīda un Anna. Smaga bija tēva mūža nogale, bet viņš vienmēr bija aprūpēts ar mīlestību un ar mīlestību pēdējā gaitā uz Barkavas kapiem pavadīja sirno vīru tuvinieki – znoti Edgars un Gunārs, mazmeita Sanita, māsas, citi tuvinieki, draugi un kaimiņi.

Jā, mēs ilgi gājām blakus...

Bet tad tu pazudi miglā,
Pelēkā rudens miglā.

Caur pelēko miglas mūri

Es tevi saucu un saucu,

Kaut zinu, ka vairs nerasaukšu,

Es tomēr saucu un saucu...

Kopš 2014. gada 14. novembra dienas ar viņu sarunāties varēs tikai caur kapu velēnu.

Eugēnija Jermacāne

Smaida Šlosere

Tu atnāci rudenī... ar baltu pārslu ziediem aizgāji... šorīt mazliet snīga... balti sarmas ziedi snīga...

Vēl jau viss ir kā senāk, sarma mirdz rītā, mēnestiņš spožu aci vēriņš raugās lejā. Tavu puķu dārzu aplāj sniegs. Pāri taciņai domīgs

pāriet Rūdis un Miks. Rokijs noraugās tālumā. Diezin, kur palikusi saimiece... Vai tikai šorīt nav aizmirsusi mūs..., bet saimiece nenāk... Bet tāpat mēs Tevi gaidīsim te visu savu mūžu...

Tu biji vienkārša, sirsnīga, atsaucīga, izpalīdzīga. Tu aizgāji klusi un nemanāmi.

Tu biji māmiņa, vecmāmiņa, kas pievakares domām devi sapņu lidojumu, kas vienmēr par kādu bija norūpējusies.

Nāks pavasaris, sniegpulkstenītes Tavā dārzā pacels ledus vāciņa trauslo maliņu, līksmi sveiks pavasari. Bet Tevis vairs nebūs...

Paldies par Tavu garšīgo pašcepto maizīti, paldies par labestību, kas izstaroja no Tevis. Paldies par Tavu patieso sirsniņu.

...un paliek Tavas stādītās puķes pie mājas, paliek Tavs Rūdis un Miks...

Vēl mirklis, un visa pasaule kļūs balta, balta, balta...

Astra Kraukle

Zenta Kaufelde 21.02.1929. – 25.11.2014.

Paņēmis laiks pie sevis
Daudzus draugus un radus,
Arī Tevi pie rokas
Māt, tas aizvedis līdz.
Pietrūks saules tām dienām,
Vientulībā ko vadu.
Pelēkiem divieļiem domas
Pārklāj nereti rīts.
Vienīgi negaisa brāzmās
Sevī debesis jūtu,
Līdzīgi Tev, kas viedo
Dzīvības atziņu pauzē.
Jādzīvo, vairojot labo,
Pat tad, kad bezgala grūti,
Tos, kuri ziedoja citiem
Liktenis nesalauz.

Zentas dzimtā puse ir Ļaudonas „Volgavu” mājas, kad 1929. gada 21. februārī tēvs kāra šūpuli ceturtajam bērnam. Meitene auga daudz bērnu ģimenē un agri iepazīna darba cilvēka likteni – te govs ganāma, te lapas cūkām jāpiešķin un jāsakapā, vasarā – nebeidzamais darbs pie siena, rudenī – labība jāpalīdz novākt, bet ziemā – gan mammai jāpalīdz kūtī, gan Ļaudonas skolā zinības jāapgūst. 2. Pasaules kara laikā bojā aiziet vecākie brāļi. Tiek dibināti kolhozi, Zenta strādā kopsaimniecībā „Cīņa” par lopkopi, bet 1959. gadā dzīves ceļš viņu atved uz Rāksalas „Norām”, kad tiek nodibināta ģimene ar Ēvaldu Kaufeldu. Zenta strādā lopkopībā, bet vēl ir jāsaimnieko savās mājās – lopi jākopj, dārzi jāsej un jāravē, jāpagūst ogas un sēnes salasīt, bet vakaros jājaudā drēbes un zeķes salāpīt. 1960. gada 15. septembrī piedzimst viņas vienīgais dēls Kārlis – mamma prieks un cerība. Zenta savu dzīvi ziedoja darbam, vīram un dēlam. Varbūt jaunai

esot gribējās ar draudzenēm satikties, uz kādu pasākumu aizbraukt, vienkārši mājās svētkus sarīkot, bet ieceres nepiepildījās un viņa paklausīgi pildīja likteņa uzliktos pienākumus. 2003. gadā Zenta pēdējā ceļā pavadīja vīru Ēvaldu, bet kopš 2011. gada saimniekošanu mājās pārņēma dēla Kārļa draudzene Līga. 2014. gada 25. novembrī Zenta šo pasauli atstāja uz visiem laikiem, šajā saulē nodzīvojot 85 gadus. Lai Zentas zemes daļa dus Dieva mierā, bet viņas dvēselei lai gaišs un viegls ceļš uz debesīm. Kārlim un Līgai – vispatiesākā līdzjūtība no mammas uz mūžu atvadoties.

Eugēnija Jermacāne

LĪDZJŪTĪBAS

Kā zars pie zara, vainagā kas sienas,
Tā mūža vainagu mums savīt māk
gan dzīves nebaltās, gan baltās
dienas,
Kas, tevi atminot, šķiet, runāt sāk...

(V. Rūja)

2014. gada 14. novembrī 97 gadu vecumā miris **Aloizs Silavs**.

2014. gada 17. novembrī 63 gadu vecumā mirusi **Marta Mežiele**.

2014. gada 26. novembrī 76 gadu vecumā mirusi **Smaida Šlosere**.

2014. gada 27. novembrī 85 gadu vecumā mirusi **Zenta Kaufelde**.

Lai vieglas smiltis aizgājējiem un patiesa līdzjūtība tuviniekiem.

Mētrienas pagasta pārvalde

Tikai vienu zelta staru,
Saulīte ko sniedz,
Kamolītī mīļi satin,
Savā sirdī liec..
Tas tur liesmos,
Tas tur kvēlos,
Tumsa netiks klāt.
Un, ja kādam citam
Kādreiz pietrūks –
Spēsi dāvināt!

/Dz. Medvedjeva/

Sveicam decembra jubilārus!

Linardam Leimanim	24.12.	18
Edijam Garuolim	13.12.	20
Agrim Krastiņam	03.12.	25
Aivaram Ilgsalietim	11.12.	45
Valentīnam Pavlovam	06.12.	55
Astrīdai Jefimovai	12.12.	60
Leontīnei Ilgsalietei	25.12.	75
Nīnai Konosovai	30.12.	75

AFIŠA

20. decembrī plkst. 14.00

Mētrienas tautas namā

**Ziemassvētku pasākums
vecākajai paaudzei**

Līdzī ņemsim labu garastāvokli un
groziņu

Ja nepieciešams transports nokļūšanai
uz tautas namu un atpakaļ,
zvanīt pa telefonu
20371448 Valdai Otvarei vai
20371424 Jānim Tropam

21. decembrī plkst. 12.00

Ziemassvētku pasākums bērniem

1. janvārī plkst. 00.30

Jaungada balle

Spēlē grupa „Dadži”

Ieeja brīva

Sirsnīgi pateicamies visiem, kas
palīdzēja, bija kopā ar mums vai juta
līdzī mūsu bēdās, pavadot pēdējā
gaitā tēti Aloizu Silavu.

Meitas

Ziedi rudens gaismā,
Ziedi,
Savu kluso
Zelta dziesmu dziedī!
Zelts vēl koku lapās
Sauli staro,
Kas pat palsā miglā
Neizbalo.
Ziedi, rudens gaismā,
Ziedi!

/S. Upesleja/

Mīļi sveicam

Eugēniju Jermacāni jubilejā!

Lai prieks un laime staro blakus,

lai veselība, dzīvesprieks!

Deju kolektīvi „Mētra” un

„Saulgriezes”

Lai tu vari saules dienām
Apskaidrota iet.
Lai tu vari saules puķi
Savām dienām izaudzēt.
Lai tev netrūkst gribas, spēka
Savā dzīvē labo sēt;
Lai tu vari skaistus sapņus
Dzīves dārzā izplaucēt!

Sveicam

Eugēniju Jermacāni jubilejā!

Mētrienas pagasta pārvalde

Viss ir vienkārši –
atļaut rītam piepildīt sevi pilnu
kā krūzi ar skaidru ūdeni
un nenēsāt līdzī mieles,
nepostīt brīžus,
kuri blakus iet klusiņām –
noglāstīt katru noglāstīt
rimti un mierīgi,
noglāstīt vienkārši noglāstīt
katru mirklīti dzīves,
viss ir ļoti vienkārši –
pamosties tāpēc,
lai mīlētu.

/M. Laukmane/

Ļena!

Visskaistākie, vispatiesākie,
vislabākie, vissirsnīgākie,
vismīļākie laba vēlējumi Tavā
skaistajā jubilejā!

Deju grupas „Mētra” un

„Saulgriezes”

Savu mūžu dzīves dārzā
Krāšņus ziedus sēju.
Mīlestību audzēju,
Naidu izravēju.
Mīlestības sēklām
Sirdi pilnu krāju,
Ar prieku, svētiem brīžiem
Piepildīju māju.

Siltus, mīlestības pilnus sveicienus
sūtām **Žeņai** dzimšanas dienā!
Lai Tavā dārzā krāšņi zied ziedi un
sirds mīlestības pilna!
„Mētrienas Dzīves” veidotāji

LĪDZJŪTĪBAS

Mēs klusējot paliekam...
Vējš šalko un mierina mūs.
Bet tava vieta, kas šai dzīvē,
Ir, bija un vienmēr būs.

Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Smaidas Šloseres tuviniekiem, viņu
mūžībā pavadot.

Mētrienas pagasta pensionāri

Vaicās zeme, kā tas var būt,
Ka tavus soļus vairs nesajūt...
Vaicās atstātā māja
un dziestošā pavarda liesma.
Vaicās – cilvēk,
kur ir tava dziesma...

Ar patiesu līdzjūtību esam kopā ar
visiem tuviniekiem, **Aloizu Silavu**
pavadot smilšu kalniņā.

Mētrienas pagasta pensionāri

Ilgu mūžu nodzīvoji,
Daudz darbiņu padarīji.
Lai nu viegli zemes mātē
Pārklāj tavu augumiņu.

/latviešu tautasdziesma/

Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība
Kārlim Kaufeldam un visiem
tuviniekiem, māmiņu kapu kalnā
pavadot.

Mētrienas pagasta pensionāri

...Un citiem rīts
nāks ugunīgs un skanīgs,
bet manus rītus
mūža tumsa segs.

/J. Sirmbārdis/

Izsakām patiesu līdzjūtību Jadvigai
Lakevičai un tuviniekiem, **dēlu** pārāgri
zaudējot.

Mētrienas mājas 5 iedzīvotāji